

Bilag 2.**KONTAKTUDVALGET VEDRØRENDE
UNGDOMSNARKOMANIEN***Den 28. august 1973.**Justitsministeriet, Lovafdelingen,
Slotsholmsgade 10, 1216 København K.*

Under henvisning til justitsministeriets skrivelse af 23. juli 1973 (L.A. 1973-20002-5) angående forhøjelse af strafferammen i straffelovens § 191 for grov narkotikakriminalitet fra fængsel i indtil 6 år til fængsel i indtil 10 år skal kontaktudvalget udtale:

Kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomani er som udgangspunkt betænkeligt over for at anbefale et forslag om forhøjelse af strafferammen for grov narkotikakriminalitet, idet et sådant forslag kan skabe indtryk af, at gennemførelsen kan medføre en generelt skærpet strafmæssig kurs over for stofmisbrugere.

Det har efter udvalgets opfattelse været af afgørende betydning for bekæmpelsen af ungdomsnarkomani, at der efter den meget betydelige offentlige debat i 1969-70 stort set har været enighed mellem de forskellige faggrupper om at støtte den generelle narkotikapolitik, som folketinget dengang fastlagde. Hovedlinjen i den hidtidige narkotikapolitik har været, at tyngdepunktet lægges på forebyggende og behandlingsmæssige foranstaltninger, og at strafmæssige foranstaltninger betragtes som en nødvendig og begrænset støtte for den øvrige indsats. Dette har bl. a. fundet udtryk i rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969 om forfølgning af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Såfremt gennemførelsen af forslaget om forhøjelse af strafmaksimum skulle skabe indtryk af, at hovedlinjen i samfundets indsats

ændres, vil den deraf følgende skærpede debat i sig selv kunne få skadevirkninger for det nuværende tværfaglige samarbejde.

Man må endvidere have for øje, at en væsentlig del af de stofmisbrugere, der har behov for intensiv behandling og social bistand, vil have gjort sig skyldig i handel med euforiserende stoffer og anden narkotikakriminalitet. En forhøjelse af strafniveauet for disse stofmisbrugere vil efter kontaktudvalgets opfattelse vanskeliggøre den resocialisering, som er tilsigtet med udbygningen af den frivillige behandling.

Det er derfor kontaktudvalgets bestemte opfattelse, at de almindelige retningslinjer i rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969 fortsat bør gælde.

Det fremgår imidlertid af justitsministeriets forslag, at der ikke er tilsigtet en almindelig forhøjelse af strafniveauet for narkotikakriminalitet, men at forslaget alene tager sigte på de allergroveste, normalt internationalt prægede forhold, der i andre lande kan medføre en tilsvarende maksimumstraf. Under forudsætning af, at forhøjelsen af strafferammen således alene berører disse enkeltstående forhold, har kontaktudvalget intet at indvende mod forslaget. Kontaktudvalget skal henstille, at justitsministeriet betoner over for offentligheden — og dermed de faggrupper, der er beskæftiget i arbejdet med stofmisbrugsproblemerne, — at forslaget har denne begrænsede rækkevidde.

P. U. V.

H. E. Knipschildt.